

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računajo se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sokolska slavnost v Novem Mestu.

(Konec.)

Potovanje bilo je res dolgotrajno, a ni nam žal ni časa ni znoja. Ogledali smo si zopet jedenkrat solnčno in slikovito Dolenjsko, bili smo priča, kako zaveden je naš narod po tej pokrajini, kako jim iskreno srce utripa za domovino in mislili smo si v duhu: kako krasna bi bila ta dežela, ko bi po njej po železnem tiru že vozil železni konj! Razživel bi promet, povzdignila bi se trgovina, podvojilo in potrojilo blagostanje, nam vsem bi bilo lažje obče-vati mej seboj in živeti v tesneji dotiki, izvrstne Toplice bile bi preobljudene gostov, vsa Dolenjska pa polna izletnikov iz Ljubljane in drugod.

Najprijetneje presenetil nas je po Dolenjskem krasni spol, ne le s tem, da nas je tako rekoč obsipal s šopki, ampak zlasti s tem, da se nam je kazal z odločno narodne strani.

Na banketu, pri veselici v Žunhovi hosti in na plesu v „Narodnem domu“ nismo je čuli nemške besede iz nežnih ust, govorilo se je le slovenski, pravilno slovenski. A tudi glede lepe umetnosti pokazale so Novomeške dame svojo izredno izvež-banost. Mej plesom nastopile se kot ženski zbor in pele toli ubrano in milozvočno, da smo se uprav divili in da radi priznavamo, da je to prvi ženski zbor na Slovenskem to pa, kakor glede petja, tako tudi glede števila, kajti ne broji nič menj, nego 35 pevk.

Pod utisom zanimivih in zabavnih ur, ki smo jih prebili povodom rečene slavnosti, spominjamo se s presrečno hvalo vseh onih rodoljubnih činiteljev, ki so Sokolsko slavnost uprizarili in vseh onih, ki so jo s svojo prisotnostjo poveljevali. Poleg rodoljubnih dam in rodoljubov v posamičnih krajih, omenjati nam je v prvi vrsti slavnostnega odbora, ki je z jako srečno roko za vse izborni skrbel. Kakor se nam je v Novem mestu povedalo, zaslu-žita javne pohvale zlasti g. starosta Rozina in neumorni mestni tajnik g. Jenič in pa Ljubljanski tovarnar gosp. Rohrmann, čegar zasluge so se na Tučkovem vrtu javno naglašale.

Okončujoč ta popis s presrečnim „Na zdar!“ priobčujemo v naslednjih vrstah došle telegrame:

Ljubljana. — Današnji praznik razvitja Vaše zastave je velike pomenljivosti ne le za vr-lega „Sokola“, temveč za slehernega domoljubnega Slovenca. Kličemo ti torej tukaj zbrani iz dna svoje duše. Živel Sokol! poleti na krepkih perotih proti sinjemu nebu tja v naročje svoje predrage majke Slave, ter pogubi sovražnike, ki bi se drznili ustav-ljati te na tvojem potu, da boš zvest prisegi, ki ste jo danes svojemu praporu izrekli.

Hugo Turk, Hirschman, Žitnik Jarnej, Hanuš, Počivavnik Ivan, Čamernik Nace, Kozak Milan, Breskvar, Kostič, Markič, Verbaj, Perles, Dev Julio, Dev Miba, Marout Franjo.

Krka. — Živio! Vrlo napreduj!

Meščanska garda Krška.

Bohinjska Bistrica. — Povodom razvitja zastave vaše kličemo iz podnožja velikana sloven-skih gora, divnega Triglava, Vam vrlim „Sokolom Ljubljanskim“, biciklistom slovenskim in vsem zbra-nim društvom in častilcem Sokolstva gromoviti živio!

Dr. Schweiger, Lilek, Dečman v Bohinjski Bistrici.

Gorica. — Slovenska čitalnica in „Bralno podporno društvo v Gorici“ iskreno pozdravljata zbrane „Dolenjske Sokole“, ki naj v senci blago-slovljene zastave sveto delajo za sveto stvar!

Trst. — Ob tako slovesnej priliki v duhu z Vami, pozdravljamo vse zbrane Sokolše. Zberi, „Sokole dolenjski“, vso junaške mladino dolenjsko okolu svoje zastave ter vodi jo v junaški boj za prava naroda. „Dolenjskemu Sokolu“ in vsemu zbra-nemu Sokolstvu bratski pozdrav. Živeli!

„Tržaški Sokol.“

Gorica. — Najmlajši „Sokolov“ stražar na južni avstrijski meji kliče vrlemu dolenjskemu bratu naudušeni: Na zdar! Blagoslov društvenega prapora naj se blagodelno razlije na celo društvo, koje naj raste, se krepi in razvija v ponos slov. narodu!

Praga. — Bratři! K slavnosti Vaši náš nej-vřeější pozdrav a sokolské. Na zdar!

„Sokol“ v Brně Ant. Šubrt, jednatel.

Sevnica. — Bog živi junaške „Sokole“ in njihove častilce! Rath, Konca v Sevnici

Praga. — Nejsevernější haluz sokolského kmene českého přeje slavnosti Vaši, již konáte ve

dnech 9. a 10. t. m., zdaru nejúplnějšího. Duch šau zalétá k Vám a běže účast na radostech Vašich. S bratrským! Na zdar!

Jednota „Sokol“ v Českém Dubě, dne 7. m. května l. 1889. Frant Žát.

Ljubljana. —

Pogumno bojui pod zastavo,
Za dom svobodo in pravo;
Odvračaj krepko tujca silo,
Naprej! Ti bode naj glasilo.

Mulaček, Zagorjan, Kersnik, Kajzel, Peterca, Slatnar, Triller.

Kostanjevica. — Budi in pospešuj na-rodno zavest ter čuvaj svetinje narodne, vrlo na-predujoči „Sokol!“ Naprej!

Frankovič v Kostanjevici.

Ljubljana. — Vsem zbranim bratom So-kolcem srčno „Na zdravje! Bog živi vse slavitelje! V duhu z Vami. Avgust Skaberne v Ljubljani.

Metlika. — Proslavil ti posvečeni prapor za probujenje naroda! Na zdar bratje Sokoli, Slo-venci i Hrvati! Živela bratska uzajemnost!

Čitalnica v Metliki.

Bled. — Bodi „Sokol dolenjski“ pod novo zastavo sovražnikom strah, domovini v slavo! Živeli zbrani gostje! Slovenke na Bledu.

Gradec. — Vrlemu „Sokolu“ in njega sla-viteljem krepki „Na zdar! Živeli zbrani slovenski biciklisti! Medved v Gradci.

Kranj. — Naprej zastava slave! Živeli „Do-lenjski Sokoli! Narodna čitalnica v Kranji.

Kranj. — Nova zastava ohrabruj in vodi Vas, čili „Sokoli“, vodi za pravice divne Dolenjske! Klub slovenskih biciklistov Kranj.

Celje. — Večna bodi Tvoja čast!

Dr. Hrašovec, Petriček v Celji.

Praga. — Přejice zdar Vaši slavnosti, vítame každý pokrok myšlenský Sokolské. Zároveň v brat-skem zájmu celého Slovanstva: Naprej za novou zastavu! Jmenem „Sokola“ pražského:

Dr. Čížek, starosta. Dr. Bohuř, Rieger, jednatelove.

Zdice. — Bratřum, věřicim v čistotu myš-lenký sokolské, a spolehajicim v silu práva svého,

LISTEK

Primorski sprehodi.

II.

Pod sivim Sisolom.

Ob iztočnem robu Istrskega poluotoka se raz-teza podolgasto Učino pogorje. Na južnem konci te gorske panoge, katere grebeni so obrisani s klasično valovitimi potezami, dviga se trovršni odraslek Sisol. Njegovo sivoskalno teme kaže se v profilu, zlasti na vzhodno stran proti Reki, v obliki visokoslemne hiše, kakor n. pr. je videti Rogaška gora iz Slo-venskih Goric.

Sisolu na jugu je globoka zareza, takozvana Plominska Draga. Nad njo stoji na izbočenem, z vi-šine nizdolu zdrslom odlomku starodavno mestece Plomin. Tu je bila nekoč rimljanska Flanona, po kateri se je ves Kvarnerski zaliv imenoval „sinus flanicus“. V srednjem veku je bil Plomin utrjen tabor zoper morske tolovaje, pozneje so ga napa-dali Uskoki, kateri so ga l. 1599. malone vsega porušili. Današnji Plomin (Fianona) je mestece, bro-ječe jedva kakih 270 hiš, izmed katerih jih je dobra tretjina na pol podrtih. Prebivalcev ima menda

nekoliko nad 1300. Mestece je vzgrajeno, kakor vsa jednaka taborišča po Istri in Dalmaciji, zdr-žema vse na jednom kupčku, nalik mravljišču, ima pa le jedin ubod skoz tesna kamena vrata in toli ozke ulice, da ni moči z nikakeršnim vozom v mesto. To Vam je pravi labirint: vse polno predorov, hodnikov, mostičev, prizidkov, pomolov, stopnjic, vrat, zakotij, uličnih ovinkov in zágat, da o belem dnevu potrebujete Arijadne preje, da se ob njej izmotate zopet na plano...

Ko sem bil dne 12. septembra l. 1882. v ve-černem somraku prikorakal sém od morja pred Plomin, bil je prvi človek, ki me je šetajoč se ondu nagovoril — sedanjí naslednik Miklošičev na Dunaj-skem vseučilišču, gosp. prof. Vatroslav Jagić. Ve-leslavni jezikoslovec je bil namreč pohodil takratno razstavo Tržaško. Ondu se je sešel s prof. Davo-rinom Nemaničem, kateri ga je povedel potem v Istro. Na potu iz Pazina na Reko prestregel ga je tisti dan nepričakovan vihar. vsled česar se je za-kasnil ter bil primoran, prenočiti v Plominu. Na-stanivši se na njegov poziv v istej gostilni ob cesti zunaj mesta, preživel sem v družini preblagoduš-nega učenjaka ondu jako zanimljiv večer — no, tega Vam, gospod urednik, nesem povedal, da bi

se bahal, temveč, da vidite, s kom, kje in kako se človek na potovanji snide čisto povse nenadejano.

Pod Plominom je globoka draga, po kateri se vije šilasti morski preliv sem noter pod mesto. Onostran vspenja se neposredno kvišku ogoljeno, z redkim grmičjem obraslo bregovje.

Od Plomina naprej proti iztoku speljana je cesta po strmi polici, vijoči se nad omenjeno Drago Plominsko tja venkaj na morsko obrežje.

Tu zunaj na voglu Sisolovega pročelja, na smelo zasukanem okljuku ceste, od koder sem Vam bil zadnjič razgrnil pogled na Kvarnerski zaliv, spremeni se hipoma pokrajinsko obličje. Cesta te-koča v vijugasti potezi visoko gori nad morjem, vede Vas s početka po samotni, kameniti goličavi, kjer ne raste drugo, kakor kuš, maragriž, kačnica, babja dušica, praprot, osat, robidje, malinje in brinje. No, polagoma postaje rastlinje bujnejše. Za ob cestnim makičjem in glogovjem prikaže se grmičeva gnelčje (cerovje), jesenovje, brestje in ja-vorje. Potem pričenja sadno drevje: kostanjevje, olčje, mandljevci, figovci, črešnje, marilice in breskve mej katerimi se košati temnozeleno lovorje...

Po dveurni boji pripelje Vas cesta po nešte-vilnih okljukih in ovinkih, preko raznih strmcev in

vérnym druhum národa českého a hrdným synům Slovanstva: Srdečný pozdrav Vaši jarosti, Vaši zdátosti, a společné naši lepší budoucnosti. Na zdar!

„Sokol“ pražský malostranský.

Celje. — Dvigaj krepko svoja krila narodu v ponos! Celjski narodnjaki.

Mozirje. — Visoko se dvigni čili Sokol pod Tvojo zastavo v zrak. Krepki narod slovenski in brani ga napadov dušmanina. Ne udajmo se!

„Savinjski Sokol“

Radovljica: — Prepričani, da bode Dolenjski Sokol kakor čast svoje zastave tudi pravice slovenskega naroda pogumno in neustrašeno branil, kličemo izpod velikana Triglava vsem prvoboriteljem za narodne pravice na Dolenjskem gromoviti „Na zdar!“

Ivan Plantan, Smodej, Kuhar, Frice Homan.

Mozirje.

Trobojnica dvigni se kviško,

Ponosno se razvij,

Sinovom slave v hrabrilo

V zraku se vzdigni ti!

Obitelj Lipoldova v Mozirji.

Ljubljana. — Ponosno naj vihra zastava Vaša za Vašo in domovine čast!

Peovski zbor Ljubljanske Čitalnice.

Ljubljana. — „Sokol“ dvigaj se, širi si peroti in vzdigni se za dom in rod!

Vinko Čamernik.

Krško. — Radi boleznim pridružujem se v duhu današnji dolenjski slavnosti. Hrabri „Sokol“ vstrajaj junaški na narodnem polji! Bog blagoslovi Tvoje delovanje! Pri tej priliki naklonim deset goldinarjev tamošnji kat. družbi rokodelskih pomočnikov. Živeli udeleženci današnje slavnosti!

Viljem Pfeifer.

Velikovec. — Vsem pri sokolski slavnosti zbranim naudušeni Na zdar! Bog živi Vas in ves naš slovenski narod!

V imenu podjunske Slovencev: Hočevar.

Celovec. — Sokolom, vrlim sinovom matere Slave, zbranim pri slavnosti razvitja zastave, gromoviti Živio iz daljnega Korotana! Slava Dolenjskemu Sokolu! Celovski Slovenci.

Celovec. — Naprej zastava slave! Razvil si jo! Čuvaj pod njo vsekdar bistrim okom naše najdražje svetlinje in stoj vedno čvrsto na braniku za čast in slavo mile naše domovine. Slava Tebi! Slava Sokolom sploh! Živio! Legat.

Gornjigrad. — Srčni pozdrav od gornjesavinjskih planin. Slava mnogokratna dolenjskemu Sokolu, razvitelju rodoljubnosti po Dolenjskem in vsem pri današnji slavnosti navzočnim.

Gornjigrad. Čitalnica.

Dunaj. — Slavnosti Vaši srdečni pozdrav a hrime „Na zdar!“ Sokol „Tyrš“ (na Dunaji.)

Reka. — Iz daljine kliče Vam, bratje Sokoli prisrčen „Na zdar!“

Hafner, Špihar na Reki.

Zagreb. — Na dve strane razciepani žalimo, da nemožemo današnji slavi dolenjskega Sokola priustovati. Živio Sokol! Vijao se danes posvečeni barjak na čast i diku Slovenstva!

Odbor „Sokola“.

Reka. — Vrlemu „Sokolu“ trikratni Živio!

Mejač na Reki.

Pulj. — Zbranim Sokolskim društvom ljubljencem naroda slovenskega: Na zdar! Živelo hrvatsko in slovensko pobratimstvo!

Čitalnica Puljska.

Ptuj. —

Dvigaj Sokol bistri svoj prapor rodu v bran.

Oznanjaj vragom krutim, da gre Slovan na dan!

Slovensko pevsko društvo na Ptuji.

Ljubljana. — Dolenjskemu Sokolu in njegovim mnogobrojnim prijateljem in slaviteljem od blizu in daleč srčni: Živio na mnogaja leta!

Narodna Čitalnica v Ljubljani.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. junija.

Od delegacij se letos ne bode zahteval nikak večji izredni kredit za oboroževanja. Za vojsko se bode zahtevalo le toliko več, kolikor je treba vsled novega vojnega zakona. Skupna vlada baje hoče baš s tem, da ne bode nobenih izrednih vojnih kreditov zahtevala, pokazati, da Avstrija ne želi vojne. Grof Kalnoky bode v delegacijah imel priliko pojasniti vnanji položaj in upati hočemo, da bode s svojimi pojasnili nekoliko pregnal strah pred vojno, s katero zopet strašijo razni listi poslednji čas, zlasti od kar je car ruski v Peterburgu imenoval kneza črnogorskega za jedinega prijatelja Rusije.

Volitve volilnih mož v **vzhodnogaliških** kmetijskih občinah neso za Rusine posebno ugodno izpale. Potem takem Rusini ne bodo pridobili dosti mandatov. V Levovu postavili so obrtniki jednega svojega kandidata državnega poslanca krojaškega mojstra Niemczynovskega.

Vnanje države.

Katoliški shodi prišli so zelo v navado. Bili so že skoro v vseh katoliških državah evropskih. Posebnega upliva na politiko dosedaj nikjer neso pokazali. Sedaj hočejo tak shod sklicati na Bavarskem. Osnova se je že poseben odbor, ki bode določil kraj in čas shodu in vse potrebno pripravil. Namen tem shodom je pred vsem zahtevati, da se obnovi posvetna oblast papeževa. Pridobili bi radi kako velevlad, da bi se potegnili za papežovo posvetno oblast, toda sedaj je evropski položaj preveč napet in imajo države preveč družih skrbij, da bi na to misliti utegnile.

Bivši kralj **srbski** Milan pojde iz Carigrada v Opatijo, od kodar bode odpotoval v Pariz. V Beligrad se poprej ne bode povrnil, da bode maziljen kralj Aleksander. Posebnega veselja Milan nema povrnuti se v Beligrad, ko vidi, da so ga prevarale mnoge nade. Ko se je bil odpovedal, nadejal se je, da ga bodo Srbi kmalu nazaj klicali in prosili, da prevzame vladanje. Sedaj so se pa stvari tako razvile, da ni upanja, da bi Milan kedaj zopet dobil v roke vladanje, pač pa je mogoče, da bode ta Srbijo kmalu vladala kraljica Natalija in metropolit Mihajl. — Milutin Garašanin je dobil od preiskalnega sodca ukaz, da se ne sme oddaljiti iz Belega grada, dokler ne bode končana preiskava proti njemu. Garašanin biva sedaj v hiši svoji, kamor se je iz Zemuna vrnila tudi rodbina njegova. V Starej Srbiji so bili zadnji čas tudi razni izgredi. Več kristijanov je bežalo pred mohamedani v Srbijo.

Šah **perzijski** pride dne 21. avgusta v Solnograd in odpotuje dne 23. avgusta na Dunaj, kjer bode ostal 6 dni. Z Dunaja pojde v Budimpešto.

Anglija dosegla je v Aziji nov uspeh. Uprava države Kašmir prešla je iz rok dosedanega vladarja Maharadža Perlaba Singha z dovoljenjem indijske vlade na regentstveni svet. Ta svet je sestavljen iz dveh knezovih bratov, jednega upravnega uradnika angleške pokrajine Pendžab in dveh družih dostojanstvenikov. Regentstvo bode v vseh važnejših vprašanjih vprašalo angleškega residenta za svet. Dosedanjemu vladarju se je priznala primerna civilna lista. S to premembo postal je Kašmir skoro popolnoma angleška provincija.

Iz **Abesinije** došla je važna vest. Ras Miha, kateri se je bojeval na strani kralja Ivana v bitvi pri Metemehu je z mnogimi drugimi vojskovodjami oklical kralja šoanskega Menelika za kralja abesinskega. Ta vest je tudi jako vesela za Italijane, katerim je bil Menelik dosedaj tako naklonjen. Seveda se ne ve, če bode Menelik se še tako laskal Italijanom, ko je dosegel, česar je želel.

Dopisi.

Iz Gradca 15. junija. (Izlet akad. društva „Triglav“.) Najkрасnejši dan! Ni najmanjšega oblaka ni videti na nebu in najtanjša meglica nam ne vznemirja vesele in radostne duše naše. Pač pa veje prijetna sapica ter nam boža lica, koja so orudela na hitrem potu do kolodvora. Bog nas ima rad, naklonil nam je najprijetnejše vreme. Radi tega tudi hite od vseh strani slovanski visokošolci na kolodvor: tu vidiš rudeče-belo-modro, tam belomodro-rudeče, tu te hiti pozdravljat Bolgar, zopet tam si segata v roko Poljak in Hrvat. Vse veselo razburjeno, prijatelj prijatelju zatrjuje: Danes bo krasno! In v resnici! Nikdo se ni motil, koji je pričakoval najboljšo zabavo, koji se je veselil, spoznati naše narodno ljudstvo, tudi oni se ni motil, koji je nameraval pokloniti narodno svoje srce narodni devojki! Ne samo to, da je vsak udeleženec prezadovoljen z uspehom izleta — vsak ti z največo naudušenostjo zatrjuje preveč veselja, preveč radosti na jedenkrat!

Slavnostna dneva sta minula. Zopet sedimo doma v tihej svojej sobi, zopet preobračamo liste debele knjige. Zaman skušamo zbrati si misli — na vsakem listu ni zapisano družega nego: nazaj, nazaj! Da, nazaj tja mej ljubeznive, presrčne ljudi, nazaj na prsi narodnih naših mož, kjer se ogrevajmo za srečo in blaginjo našega naroda, nazaj v krog naudušenih dražestnih naših devojk. Vrnimo se tja — vsaj v spominu.

Vožnja iz Gradca v Ormož bila nam je dokaj prijetna! Binkoštni ponedeljek kazal nam je ves čas svojega vladanja prijazno lice, naši pevci in tamburaši skrbeli so, da se dobra volja čedalje bolj veka. Na kolodvoru Mariborskem občudovali smo velikansko množico ljudstva, o kojej smo s početka mislili, da nam bode ogromen „živio“ vrgla na ušesa. To je sicer tudi storila, a do naših ušes v začudenje ničesa ni dospelo. Pozneje smo izvedeli, da je vsa ta množica vriskala v naše fantazije polnej glavi — a na Mariborskem kolodvoru so prekrasno igrali le hrvaški tamburaši nebeške arije. — Na Pragerskem nas oči pa neso motile: g. sodnijski pristav Brumen pozdravi nas na čelu četirih gospodov v imenu narodnjakov Slovenjebistriških na domačih tleh ter nam želi najizvrstnejše zabave. In ta se je že tu do vrhunca razvila. Izboren golaš okrepi nam sitni

jarug, mimo posamičnih hiš in dveh, treh neznanih selišč, nagibajoča se vedno nižje navzdol k morju, na solčno podvznožno usedlino. Tu se Vam predloči kakor jato sivih galebov, sedečih na zelenem morskem bregu, prijazno „trgovišče“ Beršec, vse opleteno z bujnim južnim drevjem in rastlinjem.

Beršec, ki je bil nekoč opasan z zidom, stoji na dolenji strani ceste, na strmem robu tik morja. Hiše, katerih je menda kakih petdeset, razvrščene so stopničasto po brdu navzdol, tja okolu do cerkve, dvigajoče se na iztočni strmini, iznad globoko pod njo pluskajočega valovja. Prebivalcev ima Beršec menda nekoliko nad pet stotin, zgolj Hrvatov-čakavcev...

Tukaj v Beršeci, na oljkovitem vznožji sivega Sisola, porodil se je l. 1850. sloveči romanopisec hrvaški, Evgenij Kumičić, („Jenio Sisolski“.) Rojstna hiša njegova stoji ondu na sredi trga, nedaleč od župne cerkve. Oče Toma, 85 let star, mu še živi, kakor tudi mati mu Marija, okolo 80 let stara. Gospodar na domu je brat Toma, katerega imetje cenijo nekam na sto tisoč gld. Troje sester pa se je pomohilo na razne kraje.

Početne šole je dovršil Evgenij Kumičić tu v Beršeci, gimnazije pa je pohajal na Reki, v Kopru

in Zadru. Na vseučiliščih je bil v Pragi in v Beču kjer se je bavil največ z učenjem romanskih jezikov. Potem se je preselil na jedno leto v Pariz, da se izvežba v francoščini. Učiteljeval je naprej na višjem gimnaziju v Spljetu, pozneje na veliki realki v Zagrebu. Toda, ker so ga prištevali „steklišem“ ter mu zbok tega nagajali, ostavil je profesuro l. 1879. ter se posvetil odslej pisateljevanju. V nastopnih vrstah Vam navedem znamenitnejša njegova dela, kar jih je spisal v teku tega desetletja:

„Slučaj“, novela priobčena v „Slobodi“. Dejanje se vrši v Beči, v Parizu in Spljetu. Tu se Kumičić kaže obožavatelja francoske kulture.

„Olga in Lina“, roman, pisan povse realistiški, zbok česar je vzbudil v novejši literaturi hrvaški hud vihar ter strastne kritike — pro in contra. V njem nam pisatelj riše aristokratsko življenje, polno razkošja, sijaja in — popačenosti.

„Jelkin bosiljak“, pripoved iz socialnega življenja v Beršeci, kjer se nam poleg pohujšljivega vedenja finančnega stražarja nemškega odpira pogled v neoskrunjeno srce primorske deve.

„Čudnovati ljudi“, novela, kjer nam pisatelj opisuje svoj sestanek v Parizu z ruskim nihilistom Petrom.

„Primorci“, roman, v katerem je Kumičić uvekovečil razne primorske znance in prijatelje svoje. Dogodek se vrši na Reki. Madjarski uradnik hoče onečastiti hrvaško deklico, za kar ga ona plusne. Ta roman je velepatritiotičen. Pisatelj žaluje nad usodo Reke, katero si Madjari prisvajajo svojevoljno. Tem nasledujejo:

„Začudjeni svatovi“, socialen roman iz življenja hrvaških Primorcev in

„Gospodja Sabina“, roman, v katerem se nam predločuje društveno življenje v Zagrebu.

„Ubilo za vino“, novela, izšla v „Naši Slogi“ v Trstu, prevedena i na slovenski jezik ter priobčena v Vašem listu.

„Sirota“, roman, katerega je izdala „Matica Hrvatska“. V njem se opisuje borba Hrvatov z Italijani-Krnjeli v Liburniji, in se vrši v Lovranu in na Iki. Dalje

„Pod puškom“, črtice iz vojniškega življenja v Bosni za časa okupacije, katere se je bil udeležil i jednoletni prostovoljec Kumičić. In naposled

„Preko mora“, „pripovedka“, priobčena v letošnjem tečaju leposlovnega lista hrvaškega „Dom i svet“. Ta povest, katero razni ocenjevatelji proglašajo za najdovršenejšo delo Kumičićevo, izšla je

želodee; narodna naša godba povekšuje nam tek. Tu nas iznenadi gosp. učitelj Porekar, koji nam je prišel nasproti iz Ormoža — s svojim šegavim govorom, v kojem nam pove, jako skrivnostno namigne, da nas pričakujejo velikanske stvari: uredimo naj si svoje oči, namažimo si noge, da bodejo brzokoke, a roke kar nič ne lene. Z veliko radovednostjo posedamo tedaj svoje sedeže v svojem vagonu — bilo nas je 65 — ter z nestrpnostjo pričakujemo postaje Ormož. Tu pa tam zapazili smo kako trobojnico, koja nam je pričala, da biva tu naš rod! In kako prekrasno domovje ima tu naše ljudstvo! Krasno polje se razprostira pred našimi očmi daleč na okrog, rodovitna zemlja obeta gospodarju lepe žetve. Bog te blagoslovi, naša krv, osreči te sto in stoletnega trpina!

„Ormož, je li to nemško mesto“ vpraša me Poljak. Nemško tako, — odgovorim mu — kakor več in več naših krajev, kjer je gospodar hlapec, kjer se tujec šopiri in gizdalinske burke uganja. Le počakaj, da spoznaš prosto ljudstvo ter njega mišljenje, prepričan sem, da vsklikneš: Ormož je naš, — uverjen sem, da te to ne bo motilo, ako ne vidiš slavolokov, ako ne bo vihrala naša zastava nam na čelu — vse to te ne bode motilo, ampak vskliknil boš, spoznavši naše ljudstvo: narod je za nami, stran ti tujčeva peta! Ob 11. uri dopoludne izstopimo iz voza ter nepremično gledamo mnogobrojne našince, koji so pustivši delo, prihiteli nas pozdravljati. Nepremično gledamo naš kmečki ljud, v kojega zvestih očeh spoznamo, da mu je srce velelo, naj nam biti zakliknit: Dobro došli! — Brezštevilni klici vzdramijo nas iz zamišljenosti, mi pa hitimo v vrsto, da čujemo iz ust veljaka Ormožkega prisrčne pozdrave. Predsednik Čitalnice, g. dr. Žižek z besedami srce ogrevajočimi, pozdravlja došle velikosolce. V imenu svojega društva, v imenu naroda, bivajočega v Ormožkem okraji zahvaljuje se narodni mladini, da je prihitela v ta kraj, koji je rodil veleslavne može, za narod naš toli zaslužene. Hiti, mladina, v moje naročje, tu ti je prostor odmerjen tu smeš vladati po svoje, tu ti kličem pozdravljena bodi! Ogljušljivi živio! klici odobraval so nagovor ter i ponavljali se, ko se zahvalita gg. iur. Kotnik in med. Domaldovič, prvi v imenu akad. društva „Triglav“, a drugi v imenu Hrvatske“. Ko se je naudušenost nekoliko poglela ter občinstvo pomirilo stopi preljubezniva gospica Olga Geršakova pred predsednika akad. društva „Triglav“ ter ga nagovori prilično tako-le: „Častiti gospod predsednik, slavno društvo „Triglav“! V imenu Ormožkih deklie najsrčnejše Vas pozdravljam v našem mestu zatrjujoč Vam, da nas je Vaš pohod neizmerno oveselil. Saj poznamo v Vas naudušene narodne gospode, kojim je domovina sveta boginja! V znak naše udanosti, našega spoštovanja podarjamo Tebi, Triglav, koji nosiš ime slavnega orjaka — ta-le venec.“ S temi besedami odda gospica velikanski venec s prekrasnim trakom predsedniku g. Kotniku, koji se primerno zahvali. Sedaj pristopita osrčkani gospici Terezika Magdičeva in Tilika Freuensfeldova ter ovenčajo v družbi s prej imenovano gospico predsednika „Hrvatske“ g. Domaldoviča ter „Triglav“a

ponatisnena nedavno v posebni knjižici, katerej se pridejana i pisateljeva podoba.

Evgenij Kumičić je strog realist v pravem pomenu besede, vender nikakor ne v istem zmislu, kakor francoski romanopisec Emil Zola. Njegov realizem je povse zdrav, dostojen, uzorno moralichen. Pravijo, da kar je bil pokojni Šenoa na polji historiskega romana, to je Kumičić v področji romanopisja socijalnega, kjer mu ga barem zdaj ni tekmeča na Hrvaškem. Piše Vam jako zanimivo, vse iz prirode, zgolj istinite dogodke. Pozna svet kaj temeljito, zlasti pa predivno svojo Primorje, katero proslavlja v vseh svojih spisih: malone vsaka njegova povest se vrši na slikovitih obalah Kvarnerskega zaliva.

Evgenij Kumičić je zdaj povse publicist, chef-redacteur političnemu dnevniku „Hrvatska“, glasilu stranke prava, katerej pripada kot zastopnik Varaždina v deželnem saboru. Mož je živahne čudi, vedenja elegantnega, uprav Pariškega, neomadeževanega značaja, poln iskrenosti in blagosrčnosti proti vsakterniku ter lepe vnanje prikazni — ni čudo, da je priljubljen in češčen po vsem Hrvaškem. Ker se nahaja v najlepši moški dobi, smejo se bratje Hrvatje nadejati iz velespretnega peresa Kumičičevega še marsikakšnega dovršeno lepega spisa.

Prostoslav Kretanov.

g. Kotnika, nadalje vodjo tamburašev g. Kuharja in pevovodjo g. Defranceschi-ja. Pod ovenčano zastavo akad. društva „Hrvatske“ korakamo sedaj v mesto, oddaljeno četrt ure od kolodvora. Sedaj se je še le lahko spoznalo, koliko spremljevalcev smo imeli: zastavonoša bil je že v mestu, — a na štaciji se je občinstvo še urejevalo v dolgo četo. Dospevšem na glavni trg posujejo nas Ormožke krasotice s pravo ploho prijetno duhtečih šopkov, tu je bilo res treba brzokokih nog in hitrih rok. S cveticami opleteni pridemo v Čitalnico“ kjer se deloma odahnemo od precej hude vročine, deloma pa použijemo stoprav sedaj one prekrasne utise, koje smo si pridobili od vsprejema do sedaj. Vaš dopisnik pa, g. urednik, hitel je na brzojavni urad, da Vam kratko poroča presrečni vsprejem. Dobra je bila volja moja a navzlic tej bi Vi kmalu ne dobili brzojava! „Koprive“ Ormožke pošte so me vsega objedle in komaj, komaj sem prijel pero! Čuditi se moram, kako more sl. c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradci trpeti take ljudi na Ormožkej pošti, koji nočejo poznati deželnega jezika, vladajočega v Ormoži in daleč na okrog. Misle li ti ljudje, da je ljudstvo radi njih tu? Če ne znate jezika, naučite ga, a če ga nočete govoriti, ne beračite pri našem domu! Res gre pregovor, da kopriva ne pozebe, a te „Koprive“ gotovo pozebejo, saj so itak že prestare! — Kako se nam dopada Ormož? V resnici prijazno mestece! Po takih krajih se človek najbolje ima, bolje nego v velikih mestih! Kar pa temu mestu najlepše lice da, je njegova prenebeška okolica! Iz vsakega ust se je čulo: tu je krasno bivati! Ormož je koj na meji Štajersko-Hrvaškej. Slovanska reka Drava dere po teh ravninah, ter deli bratsko zemljo, a ne mišljenja narodovega. Tu v prisrčnej slogi bivata Hrvat in Slovenec, čutita se jedno telo, jedno bitje. Posnemati bi morali jih i mi. To bratsko ljubav pokazali so Hrvatje tudi izletnikom, kajti počastili so nas v velikanskem broji.

(Konec prih.)

Domače stvari.

Jernej Francelj †.

Iz Varaždina se nam javlja: „Uzor domoljubja, umirovljeni profesor Jernej Francelj izdihnil je svojo plemenito dušo danes (16. t. m.) ob 2. uri jutraj.“ Bil je zares uzor domoljubja, dejanskega, delavnega domoljubja, kremenit značaj in blag mož. Porojen dne 19. avgusta 1821 v Čabraški vasi pri Poljčanah, šolal se je v Poljčanah, kjer je imel učitelja pesnika V. Orožna v Celji in v Mariboru, kjer mu je bil součenec slavni Tegetthof, s katerim je tekmoval za prvo mesto. Gimnazijo pohajal je v Karlovcu, vseučilišče v Gradci ter po dovršeni filozofiji stopil 1845. l. v bogoslovje Krške in Labudske škofije. A baš na večer, predno bi bil imel biti v mašnika posvečen, je izstopil, šel v Prago, kjer se je učil slovanskih jezikov, bil 1850. l. na gimnaziji v Celji učitelj slovenščine, a šel 1852. l. na Dunaj učiti se zgodovine, zemljepisja in staroslovenščine. L. 1856. dobil je stalno mesto na realki v Varaždinu, kjer je pričelo njegovo pravo delovanje. Razen mnogih spisov, izdajal je od 1867—1871 „Pučkega prijatelja“, s katerim je budil hrvatsko zavest in učil praktično gospodarstvo. Njegova knjiga „Tuga“ šla je v 10.000, knjiga „Tumač“ v 6000, „Seljak“ v 1000 izvodih mej prosti narod. Kot posestnik nekoliko oral zemlje, je kmete tudi praktično poučeval in bil v vsej Varaždinski okolici zelo priljubljen. Narodna društva je rad podpiral. Francelj bil je ustanovnik „Matice Slovenske“, član družbe sv. Mohorja, Jerominskega društva in „Matice Hrvatske“. Še nedavno podaril je 3 delnice „Narodne Tiskarne“ narodnim društvom v Ljubljani. Pokojni Francelj umrl je kot samec. Blag mu bodi spomin!

— (Volilni shod) bode v **Kranju** v gostilni g. **Petra Mayer-ja ml.** v soboto dne **22. junija** t. l. ob 7. uri zvečer. Podpisani bode razvijal svoj program o postopanju v prihodnjem deželnem zboru kranjskem ter poprašal po željah gg. volilcev.

Dr. Iv. Tavčar.
(Še več kandidatov!) Gledè kandidatov kaže se bujna obilica. Celó gg. kanonik Klun in dr. Poklukar ne bodeta brez protikandidata. Proti prvemu kandiduje še nekda z več stranij g. Golobič, župnik v Cerkljah, proti dr. Poklukarju pa župnik Ažman. V okraji Kamniškem kandi-

duje proti g. Kersniku Janez Murnik, trgovec v Kamniku. Za Murnika poganja se posebno dekan Oblak, kj se pridno okoli vozi in volilce pregovarja. „Murnik nam je, tako se nam piše iz Kamnika, v žalostnem spominu izza cesarjevičeve smrti, ko je dejal: Zdaj ne bo treba moliti zanj!“ Da ga priporoča dekan Oblak, s tem v očeh zavednih volilcev ničesar pridobil ni. Sicer pa naš Kamniški Murnik nema upanja, da bi prodrl.

— (Umrli) je dne 12. t. m. v Škofji Loki posestnik Martin Dolinar, brat pokojnega narodnega boritelja na Primorskem Ivana Dolinarja, v 55. letu svoje dobe. Bil je odličan narodnjak ter je tudi v hudih časih glasoval za narod. N. v m. p.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico) imela bode 18. junija 1889, ob 8. uri zvečer, v hiši rokodelskih pomočnikov svoj letni občni zbor po sledečem dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo blagajnika o denarstvenem stanju. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti. Potem prosta zabava. Vse ude te podružnice, kakor tudi vse rodoljube in one, ki želé pristopiti, najuljudneje vabimo, naj bi se tega zbora v prav obilnem številu udeležili. Odbor.

— (Akademično društvo „Triglav“ v Gradci) ima v sredo 19. junija v hotelu „Zum goldenen Ross“, Mariahilferstrasse, svoje III. redno zborovanje. Na dnevnem redu je: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo knjižničnih revizorjev. 3. Odlok društvenega sode. 4. Poročilo tajnikovo o izletu. 5. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

— (Mrtvega) našli so včeraj v Malem Grabnu 39letnega čevljarskega pomočnika Franceta Jeršino. Šel se je bil kopat in se že popolnoma slekel. Epileptičen napad vrgel ga je v vodo, v kateri je utonil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Št. Peter na Krasu 17. junija. Občina Zagorje izbrala jednoglasno volilne može, kateri bodo glasovali za dr. Vošnjaka in Hinka Kavčiča.

Iz Šent Petra na Notranjskem 19. junija. K volilnemu shodu, ki je bil sinoči v gostitni g. župana Špilarja, prišlo je mnogo veljavnih mož iz Šent Petra, Zagorja, Knežaka, Košane, Trnja itd. Gospoda dr. Vošnjak in H. Kavčič sta obširno poročala o delovanji deželnega zbora. Volilci so z živahnimi živio! klici izrekli obema zahvalo za vestno njeno delovanje, ja pozdravljali kot svoja bodoča poslanca.

Iz Ilirske Bistrice 16. junija. Volilni shod, katerega sta sklicala gg. dr. Vošnjak in H. Kavčič, bil mnogobrojno obiskan iz občin Ilirske Bistrice, Trnovca, Jablanice, Čelja in Janeževega Brda. Volilci so po slišanih poročilih izrekli svoje popolno zaupanje dosedanjima poslancema, katera naj bi tudi v prihodnji sesiji zastopala Notranjsko.

Dunaj 17. junija. Po dvorni napovedbi udeležil se bode cesar dne 20. t. m. procesije sv. Rešnjega Telesa.

Pariz 17. junija. V Puy de Dome izvoljen oportunist Legnay senatorjem. Boulanger, Laguerre, Laisant, Naquet in Derouléde izvoljeni v Jury sur Seine municipijskimi svetniki. — Zagotavlja se, da je princ Louis Napoleon na svojega očeta poziv dal svojo ostavko kot častnik italijanske vojske.

Amsterdam 17. junija. Perzijski šah dospel, bil oficijalno in slovesno vsprejet. Nastanil se je v hotelu „Amstel“.

Poslano.

Dopisnik s Tolminskega me v dopisu od dne 11. t. m. v štev. 136. „Slovenskega Naroda“ mej drugim prav krivično obdoljuje, da sem leta 1879. šel k okrajnemu glavarju obetat, da hočem z vlado iti itd.

Resnica je, da nesem nikdar tega izrekel; da pa sem šel h gosp. glavarju, povod je bil, ker sem moral v službenih zadevah iti h gosp. glavarju, ki je bil kurator šole, koje voditelj sem bil. Sicer pa naj dopisnik dokaže, ali sem kot deželni poslanec v vseh 8 letih, ali sploh kot ud in odbornik političnega društva le kedaj zagrešil tudi za en hip proti narodnosti ali kedaj tudi v manjši zadevi drugače ravnal, kakor drugi gg. poslanci. Zakaj ni g. dopisnik l. 1882. torej par let pozneje od državnozbornih volitev, ako sem takrat kaj zagrešil,

porabil, ko me je narodno-politiško društvo, čeravno sem g. društvenega predsednika prosil, da naj me izpustijo, zopet proglasilo kandidatom in sem bil tudi v drugič izvoljen v dež. zbor, ali ko sem bil voljen ponovljeno v odbor narodno-politiškega društva in predsednikom slov. bralnega podp. društva.

Na vse drugo, ker izvirajoče le iz silne strasti, ne odgovarjam in mirno prepustim sodbo trezno mislečim možem.

V Ljubljani 15. junija.

Fr. Povše.

"LJUBLJANSKI ZVON"
stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 15. junija.

V Trstu: 43, 39, 3, 54, 31.
V Linci: 61, 1, 8, 12, 70.

Tujci:

16. junija.

Pri **Malič**: Frank iz Gadovljice. — Gianich iz Opatije. — Kössler iz Celovca. — Glas, Bart, Hribacek z Dunaja.

Pri **Sionu**: Hudovernik iz Kranjske gore. — Revere iz Trsta. — Stopon iz Sibirja. — Venedi iz Šibenika. — Rumpel iz Pečuha.

Pri **Južnem kolodvoru**: Steinbock iz Trsta. — Goglia iz Dignana. — Michitz iz Čakovca. — Oetting iz Hamburga.

Tržne cene v Ljubljani

dne 15. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 66	Surovo maslo,	74
Ječmen,	4 66	Jajce, jedno :	15
Oves,	3	Mleko, liter	7
Ajda,	4 83	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	5	Telečje	46
Koruza,	5	Svinjsko	50
Krompir,	3	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec.	60
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo.	2 23
Maslo,	84	Slama,	2 32
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	56	mehka, 4	4 25

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. junija	7. zjutraj	732.9 mm.	16.6° C	sl. svz	obl.	6.40 mm.
	2. popol.	731.7 mm.	25.0° C	z. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	732.2 mm.	15.4° C	sl. zah.	obl.	
16. junija	7. zjutraj	732.7 mm.	14.4° C	sl. zah.	dež.	3.90 mm.
	2. popol.	731.4 mm.	23.2° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	731.7 mm.	18.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 19.0° in 18.7°, za 0.6° in 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 17. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.15	83.50
Srebrna renta	83.70	83.70
Zlata renta	108.95	109.30
5% marčna renta	99.20	99.35
Akcije narodne banke	904.—	900.—
Kreditne akcije	300.50	301.75
London	119.90	119.70
Štebro	—	—
Napol.	9.52 1/2	9.52 1/2
C. kr. cekini	5.65	5.65
Nemške marke	58.57 1/2	58.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	135 gl.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4%	101	05
Ogerska papirna renta 5%	94	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—
Kreditne srečke	100 gl.	—
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	124
Tramway-društ. velj. 170 gl. a v.	232	25

V hotelu „Pri Malič“ v Ljubljani.

Jutri v torek in pojutrnjem v sredo
ob 3. uri popoldne:

Pranje za poskušnjo

s pralnim strojem, po vseh strokovnjakih kot najboljšim vsega sveta priznanim, s katerim se v petih minutah očisti perilo, pri tem pa jako varuje, pristihi mnogo časa, mila in drv. — Na zahtevanje poskušnja pri vsakem naročniku. (450—1)

A. TOMS, Wien, IV., Mariahilferstrasse 59.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1,

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1888. frank. 102,846.222.47
Letni dohodki na premijah in obrestih 19,161.298.73
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) 207,158.040.—
V slednjič dvanaestmesečnej poslovalnej perijodi ušlo se je pri društvu za 50,971.150.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženih ponudbah 1.561,757.680.—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri **Guido Zeschkotu.** (215—3)

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Kdor

želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisanca, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.

Davorin Poveraj v Gorici,
na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenih cenah.
Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“.

Odprto vsak dan od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

XX

Karola Gabriel-a

veliki svetovnoznani

PANOPTIKUM IN MUZEJ

v nalašč za to postavljenej, elegantnej razstavinej lopi, velikej kacic 400 □ metrov

na cesarja Josipa trgu.

Vsaki torek in petek je anatomski separaten oddelek odprt le za ženske in ta dan ga neka dama znanstveno razlaga.

Ustopenina v panoptikum:

15 kr., za otroke 10 kr., listki za odrasle, veljavni za vse oddelke, brez doplačila, 30 kr., za vojake do narednika 15 kr.

Zdržujem se vsakega hvalisanja, prepuščajoč razsojevanje častitim obiskovalcem moje razstave.

Z velespoštovanjem

(444—2)

KAROL GABRIEL, S. Meisel-a naslednik.

XX

Najboljše in najcenejše

OLJNATE BARVE

v ploščevinastih pušicah

se dobivajo pri

ADOLFU HAUPTMANN-U

LJUBLJANA.

(218—34)